
40 - ÚNOR

Od počátku roku 1948 se politická situace prudce zotročovala a napětí mezi tehdejšími politickými stranami vzrůstalo. Všechny se připravovaly na volby v květnu 1948. Buržoazní strany útočily proti KSČ a byly proti dalšímu znárodňování i proti dalším zemědělským zákonům. K otevřenému střetnutí došlo v únoru 1948 a vyvrcholilo tím, že ministři buržoazních stran podali demisi. Hluboká vládní krize přerostla v mocenské střetnutí.

Komunistická strana v čele dělnické třídy přešla do protiútoků. Usilovala o to, aby vládní krize byla vyřešena přijetím demise ministrů. Na výzvu strany se 21. února sešlo na Staroměstském náměstí stotisícové shromáždění pracujících, kteří vyjádřili podporu stanovisku KSČ. Ke shromáždění promluvil Klement Gottwald.

24. února proběhla jednogodinová generální stávka a ve velkých závodech se začalo s ozbrojováním dělníků. Postupně se z nich vytvořily Lidové milice. Vznikaly akční výbory obrození Národní fronty. Únorové události vyvrcholily 25. února 1948. Demise ministrů byla přijata a byla jmenována vláda obrozené Národní fronty. Revoluční přeměny dovršila nová ústava, která byla vydána 9. května 1948 a vyjádřila skutečnost, že bylo dovršeno přerůstání národní a demokratické revoluce v revoluci socialistickou.

O tom, jak probíhaly únorové události před 40 lety ve Smiřicích, přinášíme další dva články.

Redakční rada

v místních závodech

V únorových dnech vznikly i na závodech ve Smiřicích a v Černožicích jednotky lidových milicí. O jejich vzniku, činnosti a poslání píše pamětník s. Josef Poddaný z Černožic:

„Po únorovém sjezdu závodních rad v Praze byly na závodech ustaveny akční výbory. V té době jsem byl předsedou stranické organizace v Lině v Černožicích. Po krátké schůzce v Jaroměři jsme ustavili na závodech jednotky LM. První jednotka vznikla v dnešním závodě TIBA v Černožicích, potom v lihovaru ve Smiřicích a postupně na dalších závodech. Jednotku tvořila družstva se 14 členy, určená k denní a noční ostraze závodu. Kázeň členů byla uvědomělá, chování odpovědné a tak se nikdy nestalo, že by někdo včas nenastoupil do služby. Již na 1. května 1948 šla celá jednotka pěšky v průvodu ze Smiřic do Jaroměře. Tenkrát ještě v civilních šatech, protože žádné uniformy nebyly. Teprve později příslušníci nosili pracovní kalhoty a na kabátě pásku s označením LM.

Členové se zúčastnili brigád, podle potřeby pomáhali v zemědělství a na stavbách, později při zakládání JZD a při socializaci vesnice.

Lidové milice svým vystoupením zajistily ochranu znárodněných továren a od únorových událostí 1948 jsou do dnešních dnů významnou složkou dělnické třídy.“

Josef Poddaný, Černožice čp. 120

ÚNOR 1948 a Smiřice

Rok 1948 zahájila KSČ výzvou k úspěšnému a předčasnému splnění dvouletky. Na závazek 30 mil. hodin odpracovali smiřičtí komunisté 45 617 hod.

Prudký spád politických událostí v lednu a únoru 1948 se dotkl města pouze okrajově, neboť v místě, kde nebyly velké kapitalistické podniky, nebylo ani mnoho příčin ke kontraverzím.

Prvním signálem ke zvýšení bdělosti a spojení pokrokových příslušníků našeho města byl projev předsedy vlády K. Gottwalda na Staroměstském náměstí. Sjezdu závodních rad, konaného den po tomto historickém projevu, se ze Smiřic zúčastnil Jaromír Kupka, zaměstnanec VČE a Josef Velda, úředník ze mlýna.

K jednohodinové manifestační stávce, vyhlášené 24. 2. na podporu požadavků sjezdu odborových rad, se připojili i zaměstnanci místních závodů. V lihovaru, mlýně a na cihelně byl zorganizován společný poslech projevů vedoucích činitelů ROH.

27. února 1948 byl MNV informován o potřebě zřídit akční výbory a již 28. 2. byl Akční výbor obrození Národní fronty ve Smiřicích ustaven. V jeho čele byl zástupce KSČ, předseda MNV, Josef Kutil. Členy byli zástupci dalších stran NF, ROH, JSČZ a SČSP. Téhož dne byl potvrzen okresním výborem a ujal se činnosti.

První akcí bylo vydání „Prohlášení k občanstvu města“. Zde v 7 bodech žádá akční výbor provedení očisty všech stran a organizací od živlů a skupin, ohrožujících klid a plnění zákonů, vydaných Gottwaldovou vládou. O den dříve byl ustaven akční výbor v místním cukrovaru a lihovaru. Ustavení akčních výborů a jejich činnost se ve Smiřicích nesetkalo s žádným aktivním odporem. Obě výzvy ÚV KSČ, vydané k občanstvu ČSR ve dnech 28. a 29. února 1948, byly přijaty s příznivou odezvou. Zejména výzva k dosažení 2 milionů členů KSČ. V poúnorových dnech se počet členů KSČ ve Smiřicích rozrostl, lze říci několikanásobkem.

Protože nově přijatí členové nebyli vždy dokonale seznámeni se zásadami činnosti a práce KSČ, bylo zahájeno již v měsíci březnu školení.

Jednou z prvních akcí zásadního významu bylo sjednocení všech tělovýchovných organizací, které proběhlo 28. března. Do jednotné organizace Sokol tak byly včleněny dříve působící organizace DTJ, Tenisový klub, Klub kuželkářů a Klub českých turistů.

První zásah do hospodářského života města provedla reorganizace administrativního vedení velkostatku. Dřívější „Vrchní správa státních statků“ byla zrušena a bylo zřízeno „Ředitelství státních statků a rybníků“ s podřízenou organizací „Hospodářsko-technická kontrola pro čsl. státní statky v severovýchodních Čechách“.

Společenský život byl silně ovlivněn veřejnou celonárodní diskusí o nově připravované ústavě. Ze schůze dne 24. dubna vyšla řada podnětů a připomínek k obsahu ústavy. Všechny diskusní příspěvky byly předány komisi ONV v Jaroměři jako podklad pro připomínkové řízení ÚNS.

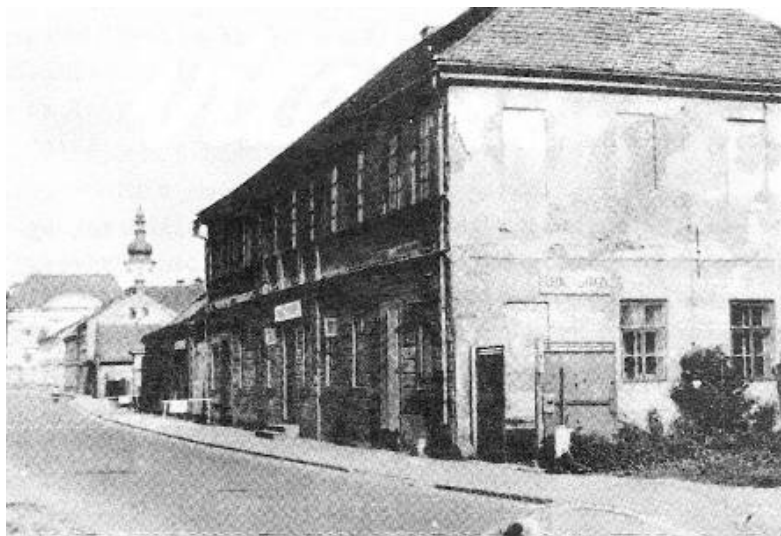

Foto archiv

Posledních 40 let znamenalo pro Smiřice zlepšení vzhledu města a pro mnohé obyvatele zlepšení celkové kultury bydlení.

Foto Václav Prostředník

Důstojně byl oslaven 1. květen 1948, první Svátek práce v Československu pod lidově demokratickou vládou. Mohutný průvod s početnými alegorickými vozy vyšel ze Smiřic, přes Holohlavy, Černožice, Semonice a Jezbiny do Jaroměře.

9. květen byl, v tomto pro naši republiku tak významném a na události bohatém roce, nejen dnem výročí osvobození ČSR, ale současně dnem vyhlášení nové ústavy republiky. Zde byla poprvé v našich dějinách ústavně zakotvena práva dělníků a rolníků, uzákoněna vláda dělnické třídy a v duchu lidově demokratického zřízení vytyčeny zásady rozvoje naší republiky. Vyhlášení této ústavy 9. května vyslechla valná většina místních občanů na smiřickém stadionu. Projev předsedy vlády Klementa Gottwalda byl přerušován jásotem posluchačů.

V těchto dnech již probíhaly intenzivní přípravy na volby do Národního shromáždění. O naprostém vítězství nad reakčními tendencemi svědčí i to, že z 1 620 oprávněných voličů se

pro jednotnou kandidátku NF vyslovilo 1 486, přičemž 134 voliči uplatnili své volební právo mimo Smiřice. Poměrně malý počet, cca 5 % hlasů (77) bylo vyjádřeno bílým lístkem a 5,6 % hlasů bylo neplatných.

Nadšení, které provázelo celé dění tohoto roku, se projevilo i v přípravě 1. pětiletého plánu. Byl předložen široký návrh na investiční výstavbu, zahrnující stavbu poštovní budovy, biografu, tělocvičny, jeslí, zbudování vodovodu a kanalizace. V tomto období měla být předlážděna i hlavní silnice vedoucí Smiřicemi. Přestože tato kumulace velmi nákladných akcí byla v dané době nereálná, lze konstatovat, že v průběhu dalšího období byly všechny záměry, za účinné pomoci občanů, uskutečněny a dnes již všechna tato, s nadšením plánovaná zařízení a s nimi i mnohá další, fungují.

Základ socialistického způsobu života, položený v roce 1948, ovlivňuje od té doby život, růst i sociální strukturu našeho města.

Spolu s proměnou hospodářské základny došlo k postupným změnám i kulturní nadstavby. Ještě do roku 1955–56 bylo možno mluvit o Smiřicích jako o venkovském městě, majícím charakter průmyslové obce. Socializace zemědělství, intenzivní rozvoj zemědělských podniků v nejbližším okolí, přesun řemeslných dělníků do sféry průmyslových, to vše se odrazilo i na růstu kulturně politických a sociálních nároků občanů.

Ing. Lubomír Kupka, kronikář města

Smiřice – dnes úpravné kulturní město, reprezentující rozkvět venkova za socialismu. Tuto myšlenku z publikace o Smiřicích dokazuje snímek závodu Pektin.

Foto V. Prostředník

Josef Zeman

a zvláštní školství

Pro děti, které z jakýchkoliv důvodů nestačí tempu, které je na normální základní škole, je určena zvláštní škola. O potřebnosti tohoto druhu školy svědčí to, že za posledních 15 let se počet žáků zvláštní školy ve Smiřicích zvýšil více než pětinašobně. I proto se v současné době upravuje a rozšiřuje budova zvláštní školy. Na potřebu a důležitost zvláštních škol ukázal a jejich zakládání propagoval smiřický rodák Josef Zeman. V našem Zpravodaji vás na pokračování seznámíme s jeho životem a dílem.

10. října 1867 se v domě čp. 87 v Palackého ulici (nyní dům p. Černého) narodil manželům Janu a Marii Zemanovým syn Josef. Otec měl kožešnickou živnost, která však v osmdesátých letech upadla. Rodiče se pak se svými čtyřmi dětmi obtížně živil jako malorolníci, později si zařídili ještě krupařství. O skromných poměrech svědčí i to, že později na studiích mu obec vydala vysvědčení nemajetnosti.

Do školy chodil ve Smiřicích. Byl pilným žákem a oblíbil si ho tehdejší ředitel školy a vynikající pedagog Petr Pavel Skořepa. Ten také přesvědčoval rodiče, aby syna dali studovat. Otec poukazoval na chudobu, ale přece se dal přesvědčit, aby syn po ukončení školy šel na rok do německé školy v Broumově, kde by se dobře naučil němčině tehdy potřebné pro vedení živnosti. Matka si však přála, aby se její syn stal učitelem. To se jí s pomocí P. P. Skořepy podařilo a Josef Zeman vystudoval v letech 1883 až 1887 učitelský ústav v Hradci Králové.

Po maturitních zkouškách nastoupil 1. září 1887 jako podučitel na školu v Náchodě, kde potom učil na obecné a měšťanské škole do března 1909. V Náchodě se velmi brzy zapojil do pedagogického života a kulturního dění ve městě. O jeho úspěších svědčí i to, že spolu s ředitelem reálky, pozdějším univerzitním profesorem a akademikem Otakarem Chlupem a Václavem Černým, ředitelem školy v České Čermné tvořili trojici, kterou učitelé nazývali „pedagogický triumvirát“. Byli také od roku 1901 organizátory vysokoškolských extenzí, kde přednášeli profesoři Masaryk, Čáda, Drtina a další. Přitom se Zeman začínal zajímat o otázky pomocných škol a výchovu dětí tělesně nebo duševně postižených. Tomuto studiu pak zasvětil celý svůj další život a většinu svého vědeckého a organizátorského působení. Zúčastňoval se i mezinárodních sjezdů a byl všude tam, kde se o těchto otázkách jednalo.

Zeman vždy považoval dobu svého působení v Náchodě za nejšťastnější ve svém životě nejen pro pracovní úspěchy, ale i proto, že se šťastně oženil a narodila se mu jediná dcera, i když závěr byl poznamenán stínem dlouhodobého těžkého onemocnění manželky.

(pokračování příště)

Jaroslav Novotný, ředitel školy v. v.

PROCHÁZKY MĚSTEM

A ZASTAVENÍ

1.

Smiřice se mohou pochlubit významnou kulturní památkou – zámeckou kaplí Klanění sv. tří králů resp. Zjevení Páně. Tato stavba vždy byla dominantou města. Její architektonické ztvárnění je charakterizováno jako radikálně barokní a myšlenka nekonečného prostoru odpovídá konkávní a konvexní zvlnění stěn, jakoby zachvácených pohybem. Pojetí stavby připomíná spíše práci sochaře než architekta. Dodnes nemůžeme s naprostou jistotou určit, komu Jan Josef ze Šternberka zadal výstavbu nové zámecké kaple. Autorství je připisováno Kryštofu Dientzenhoferovi, v některých pramenech Janu Santinimu, velikánům barokního stavitelství u nás. Jeden z výkladů říká, že šternberský znak – osmicípá hvězda, určila půdorys stavby i tvar klenby. Setkáváme se s ním i ve výzdobě interiéru, kam měl málokdo možnost nahlédnout. V současné době vrcholí obnova této památky. Rekonstrukce kaple si vyžádala do konce září 1987 asi 3 mil. 287 tis. Kčs. Statické zajištění stavby, oprava střechy a restaurování inventáře je ze dvou třetin hotové.

Po rekonstrukci interiéru a dokončovacích pracích bude kaple znovu otevřena pro všechny milovníky umění.

Kaple by měla být ojedinělou koncertní síní a ve spojení s přilehlými objekty, o jejichž využití se usiluje, by vznikl prohlídkový a výstavní prostor. Město by tak získalo skutečné historicko-kulturní centrum.

Až při nedělní procházce přijdete k naší zámecké kapli, pokuste se najít malý šternberský znak umístěný na východní a západní straně kaple, na římse vysoko nad oknem. Proč zrovna tam umístil stavitel symbol rodu Šternberků, necháme na vaší fantazii.

Text a kresba:

Seidlová Milena, předsedkyně rady MěKS

Vážení čtenáři,

chtěli bychom vědět aspoň dvě věci. Jak čtete náš časopis i jaké znalosti máte o svém městě a okolí. Proto bychom rádi vyhlásili soutěž, která by byla ukončena vždy v závěru roku. Nejlepší nebo vylosovaný účastník soutěže obdrží upomínkovou cenu od MěstNV.

Protože naše první zastavení je o kapli, první otázka zní: Co víte o obrazu smiřické Madony?

Odpovědi zašlete do 15. dubna 1988 Městskému kulturnímu středisku ve Smiřicích.

Redakce

Uplynulý rok přinesl otázku:

JAK DÁL V KULTURNÍM DĚNÍ?

Problematikou kulturního vyžití občanů našeho města se zabývá nejen Městské kulturní středisko (MěKS), ale i řada dobrovolných pracovníků. Všichni věnují této otázce maximum svých schopností, o volném čase nemluvě. O to víc je mrzí, když není dosaženo spokojenosti. Existují i hlasy, které tuto práci komentují zcela negativně. Jak to vypadalo ve skutečnosti v roce 1987?

MěKS uspořádalo 72 akce s celkovou návštěvou 4 775 občanů. Mezi úspěšné akce můžeme počítat kurzy šití, kurzy aranžování květin, zábavné pořady „Pojďte s námi do finále“, „Karneval v operetě“ a setkání BSP. Rovněž veškeré pořady pro děti byly hojně navštíveny a velice kladně hodnoceny.

Jak ale hodnotit akce, kde je účast minimální a přitom kvalita programu na vysoké úrovni? Školní akademie dříve naplňovala velký sál Dvorany. Listopadová akademie žáků základní školy a lidové školy umění měla účast 30 dospělých diváků; jako by rodiče neměli zájem vidět své děti a zatleskat jejich výkonům. Vánoční koncert, tolik žádaný a vždy hojně navštěvený, měl 16 nadšených diváků! Ani klubové večery pro mládež neměly odpovídající návštěvnost a o nealkodiskotékách, s účastí 9 a 23 chlapců a děvčat, psal i okresní tisk.

Takové situace by se neměly již opakovat a proto MěKS přivítá každý reálný návrh na vyřešení této problematiky. Můžete tento článek chápat jako výzvu. Dokážete nám pomoci najít odpověď na otázku: JAK DÁL V KULTURNÍM DĚNÍ?

Zápis dětí do 1. tříd ZŠ

Zápis do 1. třídy základní školy pro nový školní rok 1988/89 proběhl ve dnech 15. a 16. ledna 1988 tentokrát poprvé ve třídě v nové školní budově. Děti přicházely s rodiči k zápisu většinou se slavnostní náladou. Za říkanku nebo písničku dostaly upomínkový předmět od svých budoucích starších spolužáků. Celkem bylo zapsáno 95 dětí do budoucích prvních tříd. Je to více než v roce minulém. Dá se říci, že nebude-li mnoho odkladů školní docházky, budou v novém školním roce tři první třídy.

Nové desky Zpravodaje

Návrh nových desek na Zpravodaj vypracovala s. Knapová Růžena. Při návrhu desek použila fotografií s. Václava Prostředníka. Soudružka Knapová připravila několik návrhů a členové školské a kulturní komise vybrali jeden. Při zadávání návrhu na desky byl vysloven požadavek, aby na nich byly zobrazeny motivy jak ze Smiřic, tak ze sloučených obcí Holohlav i Rodova. Ze Smiřic byl vybrán ten, který představuje nejnovější a nejmodernější podniky – výpočetní centrum pro zemědělské podniky Východočeského kraje pod názvem AGRODAT a podnik pro výrobu pektinu. Z Holohlav byl vybrán jako motiv pohled na novou bytovou výstavbu Na výsluní. Pro Rodov byla vybrána jako charakteristická budova bývalé školy, nyní sídlo občanského výboru.

Tisk těchto desek provedla tiskárna Krkonošských papíren v Hostinném v nákladu 10 000 kusů. Tyto desky budou provázet Zpravodaj po několik roků. Doufáme, že i vám se budou desky líbit.

Redakce

50^{LET} KUŽELEK

Kuželky se hrály ve Smiřicích odedávna. Kuželníky byly dříve u hostinců a hrávalo se na Lednici, u Pácaltů, v Městském hotelu a u Balašů. Byla to neorganizovaná činnost, spojená víceméně s hostincem.

Organizovaně se začaly hrát kuželky ve Smiřicích v roce 1938. Přesněji 16. února 1938 se konala v hostinci U Vávrů předběžná schůzka za účelem založení kuželkářského kroužku. Ustavující schůzka byla 14. března 1938 v hotelu Andrejsek. Za přítomnosti 11 zakládajících členů byl ustaven Kuželkářský kroužek Zálabáci Smiřice. O bohaté činnosti smiřických kuželkářů i o jejich dalších plánech vás budeme informovat v dalších číslech.

Zdeněk Runkas

NÁŠ CUKROVAR

Poslední cukrovarnickou kampaň ukončil smiřický cukrovar tentokrát již před vánocemi. Náš cukrovar v průměru zpracovává během kampaně 90 000 tun cukrové řepy. Při bezporuchovém provozu se daří zpracovávat denně 1 200 tun bulev cukrovky. Při výrobě cukru se denně spotřebuje 150 tun uhlí. V parních kotlích se každou hodinu vyrobí 24 tuny páry o tlaku 10 atmosfér – tj. 1 megapascalu. Během celé kampaně se spotřebuje 6 000 tun vápence. Vyrobí se 9 000 tun surového cukru, který se vozí k rafinaci do cukrovaru v Českém Meziříčí. Mimo cukru se vyrobí jako využitelný zbytek 45 000 tun řízku a 3 000 tun melasy. Závod připravuje další úpravy provozů včetně stavby nové čističky odpadních vod, zásluhou které bude závod vypouštět čistější vodu než odebírá.

Pavel Hebelka, učitel ZŠ

MOTORISTÉ - nezapomeňte zaplatit povinné pojistné za provoz vašich motorových vozidel!

Také říkáte, že dříve byly zimy lepší. Více mrzlo a bylo více sněhu. Pak věřte, že v našem Východočeském kraji byla podobná „teplá“ zima před 35 lety. A v Praze? Ze záznamů pražského Klementina, které se soustavně zapisují od roku 1775, vyplývá, že letošní zima tak výjimečná není. Například 24. ledna 1834 byla naměřena v Praze dokonce teplota $+13,8\text{ }^{\circ}\text{C}$. Celkově nejteplejším byl leden v roce 1796, kdy teplotní odchylka od normálu činila $+6,9\text{ }^{\circ}\text{C}$.

Je pravda, byly i zimy krutější. Každá generace ráda vzpomíná, jak z tohoto důvodu byly v době jejich školní docházky „uhelné prázdniny“. Naposledy to bylo v lednu roku 1979. Všichni máme jistě v paměti zimu loňskou a pochopitelně byly i zimy mnohem chladnější. Vždyť 5. 1. 1789 bylo naměřeno v Praze $-27,2\text{ }^{\circ}\text{C}$. Žijí mezi námi ještě pamětníci, kteří pamatují krutou zimu z roku 1929, kdy byla v Litvínovicích u Českých Budějovic naměřena dosud v ČSSR absolutně nejnižší teplota $-42,2\text{ }^{\circ}\text{C}$. Ještě více pamětníků ze Smiřic pamatuje, že v průběhu II. světové války byla nařízena pracovní povinnost na odklid sněhu. Ve smiřické Pamětní síni jsou snímky, které dokumentují, že závěje dosahovaly až ke střechám domů.

Redakce

SPORITELNA INFORMUJE :

Od 1. července 1987 poskytuje spořitelna půjčky na nákup zboží a půjčky mladým manželům dle nových – zvýhodněných podmínek, s nimiž Vás chceme blíže seznámit.

Půjčky na nákup zboží sloučily dřívější půjčky doplňkové a účelové a jsou určeny k nákupu zboží, jehož okruh vymezují obchodní organizace. Půjčku lze poskytnout do plné výše kupní ceny se splatností až na 5 let, vlastní prostředky není nutno skládat. Zvýhodněná úroková sazba činí 5 % (dříve u účelových půjček 6 %). K těmto půjčkám se řadí i půjčky na koupi automobilů, poskytované od 30–100 % kupní ceny dle typu a modelu vozidla na 5 % úrok se splatností až 5 let.

Nejžádanější půjčky mladým manželům zaznamenaly dle nařízení vlády ČSSR č. 44/1987 Sb. další zvýhodnění:

- horní hranice půjčky se zvýšila z 30 tisíc na 50 tisíc Kčs,
- lhůta splatnosti se prodloužila z 10 na 15 let,
- hranice čistého příjmu za uplynulý kalendářní rok se zvýšila z dosavadních 60 tisíc na 72 tisíc Kčs.

Věková hranice 30 let se nemění.

S úrokovou sazbou 1 % při použití půjčky na pořízení bytu, 2,5 % na zařízení bytu a státními příspěvky ve výši 2 000,00 Kčs při dožití prvního dítěte jednoho roku a Kčs 4 000,00 na druhé a každé další dítě představují tyto půjčky významnou pomoc mladým manželům a rodinám s dětmi, uskutečňovanou podle programu XVII. sjezdu KSČ v oblasti sociální politiky.

Využijte i vy nabízených možností k uspokojení svých potřeb pomocí půjčky a informujte se podrobněji v kterékoliv úřadovně České státní spořitelny.

Iva Rousková, Česká státní spořitelna ve Smiřicích

Z moudrých myšlenek:

- Trpělivost není slabost, ale síla.
 - V každém člověku je tolik pýchy, kolik chybí rozumu.
 - Hlava je jako padák, funguje jen když je otevřená.
 - Není moudrý, kdo mnoho zná, ale ten, kdo zná, co je třeba.
 - Člověk vznešený žádá jen od sebe sama; obyčejný se obrací se vším na druhé.
-

víte, že ...

Ve středu 13. ledna se sešla koordinační komise pro rekonstrukci a přístavbu sálu Dvorany ve Smiřicích. Komise zatím nedospěla ke konečnému návrhu úprav. Jakmile se dozvíme další podrobnosti, budeme vás ihned informovat.

Ve stejný den zástupci Městského národního výboru navštívili tiskárnu v Hostinném za účelem konečného dojednání nových desek Zpravodaje. Jak uspěli, poznáte podle toho, zda na tomto čísle Zpravodaje jsou již nové desky.

Rovněž ve středu 13. ledna nastal téměř historický okamžik. Od tohoto dne je sídliště gen. Govorova vytápěno pomocí zemního plynu. První příspěvek k ozdravení ovzduší na Smiřicku.

Ve Východočeském kraji je zaváděno experimentálně zjednodušené přijímací řízení do studijních oborů středních škol. Na školy s malým počtem uchazečů např. nebudou žáci vykonávat přijímací zkoušku. Budete-li mít zájem, další podrobnosti vám poví učitelka základní školy a výchovná poradkyně s. Miroslava Malá.

Víte, že průjezd Jiráskovou ulicí před budovami škol je v době vyučování zakázán pro všechna motorová vozidla? Zakaz platí v pondělí až pátek od 7 do 16 hodiny. Dosti řidičů tento zákaz porušuje.

V posledních měsících minulého roku došlo k úplné rekonstrukci mostu u Opletalových. Byl to prakticky poslední z původních 19 mostů, které dříve ve Smiřicích musely být vzhledem k množství ramen Labe, mlýnských kanálů i dalších toků. Konstrukce mostu byla téměř devadesátiletým používáním narušena a postupně by neodpovídala současnému velkému provozu. Nový most počítá s velkou únosností a je i o něco širší. V jarních měsících roku 1988 má dojít k dokončení prací postavením lávky pro chodce, která by umožnila chůzi směrem od nádraží.

I náš Městský národní výbor přispěje ke snižování administrativy tím, že bude omezen počet schůzí rady MěstNV. Komise národního výboru se budou scházet pravidelně jen jednou za dva měsíce a jen v případě potřeby dříve.

V pondělí 18. ledna se v budově základní školy uskutečnilo výjezdní zasedání kulturní a školské komise ONV Hradec Králové. Zajímali se o historii školy, o to jak byla postupně zvelebována a rozšiřována. Zjistili nedobry stav malé školní budovy – nedivili se ani tomu, že má být zbourána. Poznali i tíživou situaci ve školní jídelně.

Nedobry příklad dáva dětem hodně dospělých, kteří jezdí po chodníku v prostoru pošty na kole. Nezapomínejte – i veřejnost může vydatně přispívat k výchově!

Snad ani není třeba připomínat akci „Šance pro tři miliony“ – rok 1988 – rok boje proti kouření. Přesvědčte se sami, děti i okolí o pravdivosti hesla:

NORMÁLNÍ JE NEKOUŘIT!

Pochvala v tomto směru patří požárníkům v Holohlavech, kteří se rozhodli na své výroční schůzi nekouřit.

V Učitelských novinách vyšel obrázek (který zatím nemůžeme otisknout), na kterém jsou žáci ze smiřické školy Miloš Kunc a Dušan Petráček při návštěvě v Praze u náměstka ministra školství ČSR Karla Čepičky. Chlapci z jeho rukou obdrželi hodinky za záchranu života ročního chlapečka.

Dotazem na hospodářsko-správní odbor MěstNV jsme se dozvěděli, že v tomto roce by měly být zahájeny restaurátorské práce uvnitř kaple.

Perličky ze školních lavic:

- Kdo jede na koloběžce, musí jednou nohou běžet.
 - Ze zvířat mám nejraději grilované kuře.
 - Housenky v salátu před jídlem řádně vykoupeme.
 - Infekce se v nemocnici přenáší na nosítkách.
-

Tento článek byl upraven z důvodu dodržení přiměřenosti rozsahu zveřejňovaných osobních údajů podle zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů – byla vymazána data narození a adresy dětí a přesná data sňatku a bydliště snoubenců.

ZPRÁVY Z MATRIKY

Děti narozené od 1. 11. – 31. 12. 1987 s trvalým bydlištěm ve Smiřicích, Holohlavech a Rodově

Rapouchová Petra
Rada Martin
Havel Petr
Vodrážková Petra
Urbanová Lucie
Žák Michal
Krušinová Pavlína
Hanzlová Věra
Hájek Jiří
Silvarová Petra
Kadečková Edita
Janáčková Kamila

Sňatky uzavřené v obřadní síni MěstNV ve Smiřicích

listopad – prosinec 1987

listopad	Luděk Janáček Lenka Truhlantová Pavel Koblížek Renáta Vaňkátová Rudolf Stránský Viola Csonková Petr Kurečka Petra Donátová
prosinec	Július Kurucz Viera Havelková Vratislav Marek Marie Jelínková Ing. Rostislav Opršel Ing. Zuzana Polánková

Ing. Stanislav Štěrba
Kateřina Linková

Od 1. 11. 1987 – 31. 12. 1987 z našich řad odešli:

Rada Stanislav	Smiřice 151	nar.	1939	+ 15. 11. 1987
Habrmanová Františka	Smiřice 306		1901	+ 16. 11. 1987
Philipová Anežka	Smiřice 288		1910	+ 22. 11. 1987
Jirousek Karel	Smiřice 115		1904	+ 1. 12. 1987
Hercig Bohuslav	Smiřice 280		1917	+ 15. 12. 1987
Rohlena Josef	Smiřice 502		1909	+ 25. 12. 1987

V roce 1987

- se narodilo celkem 54 dětí s trvalým bydlištěm ve Smiřicích, Holohlavech a Rodově;
- bylo uzavřeno na MěNV ve Smiřicích celkem 52 sňatků, z toho 13 sňatků z jiného matričního obvodu; 17 snoubencům bylo povoleno uzavřít manželství v jiném matričním obvodu;
- se do Smiřic, Holohlav a Rodova přistěhovalo celkem 168 občanů a odstěhovalo se 111 občanů;
- zemřelo celkem 39 občanů Smiřic, Holohlav a Rodova.

Stanislava Klimešová, matrikářka

Z

**ZPRÁVA
REDAKCE**

Zpravodaj bude i nadále vycházet 4x do roka a v případě dostatečného počtu zpráv vyjde i zvláštní číslo. Redakční rada bude usilovat o to, aby vnitřní náplň Zpravodaje co nejvíce reagovala na dění ve městě. Chtěli bychom, aby Zpravodaj byl svým obsahem co nejzajímavější a aby zaujal co nejširší okruh čtenářů města i sloučených obcí. Žáci základní školy budou obstarávat roznášení Zpravodaje stálým předplatitelům. Část výtisků bude dána do volného prodeje v prodejnách tabáku a v papírnictví. Pokud budete mít zájem o trvalý odběr, můžete se kdykoliv přihlásit na Městském národním výboru.

Byli bychom rádi, kdybyste i vy svými nápady, připomínkami, kritikou i svými vlastními příspěvky pomohli zlepšovat úroveň Zpravodaje.

Těšíme se s vámi na spolupráci a přejeme vám, abyste ve Zpravodaji našli pro sebe vždy něco zajímavého.

Redakce

ZPRAVODAJ Smiřic, Holohlav a Rodova vydává Městský národní výbor ve Smiřicích. Evidenční číslo 10/88.

Řídí redakční rada – odpovědný redaktor: Miroslav Volák

Grafická úprava: Růžena Knapová, Milena Seidlová. Vychází nepravidelně 4–5x ročně. Příspěvky zasílejte na adresu: Městské kulturní středisko, Smiřice.

Tiskne: Agrodat, Nové Město nad Cidlinou. Cena jednoho výtisku je 3, – Kčs.

Uzávěrka 2. čísla – 31. března 1988 – 123/88